СГНС
Градски
архив
ф.
оп.
№

Алахойда прѣкоръ земенъ и за соб. име. не смисленъ, неусвѣсенъ, що не знае какво прави. казва се и халахойда. бера си го халахойда, че не ще да го пише каравела въ бегликъ тъ. посл. ч. 129. 2) прибързана, несвѣсна, ступана работа, каквато може алахойда да върши. алахойда нищ. невнимателно, по или хойдики. Срав. хойда, хойла, хойка.

Алачъ (тъ) в. халачъ, дрѣндаръ, стивастаръ.

Алачюга (та) катуна, шатра, шалашъ, стрѣха; хлѣвъ. 2) партали партакещи, багаръ, дрипави дрехи за въ къщи и за въ пѫть. Задигналъ алачюгата та, циганска алачюга. в. лачюга. Срав. старото халуга и халѫга.

Алаша (та) ~~[illegible]~~, пучала, мършава кобила. въ шишка. 2) Кон с който вадят вода от кладенецът. Добруджа Котленецъ

Алашикъ, —шякъ. прл. неизм. наученъ, привиченъ, навикналъ, обрѣгналъ. азъ тъй съмъ алашикъ; той алашикъ съ нази и ний съ него.

Алашма (та) наука, привичка ~~привичка~~. то е ~~д~~ алашма. всичко то е до алашма. в. адетъ, обичай, συνήθεια.

Алашисамъ. вд. свърш. отъ алашисувамъ.

Алашисвамъ, —сувамъ гл. бр. 1) научвамъ се, привичвамъ се, навикнувамъ; обрѣгнувамъ, συνηθίζω. алашисалъ съмъ така и не могѫ да се отучѫ. 2) уталожвамъ се, прекротявамъ се, примирявамъ се съ положението си; отпищувамъ ми. Ядосахъ се та не могѫ да алашисамъ, не могѫ да се уталожѫ. 3) води конь тъ догдѣ му алашиса потъ-тъ, додѣ се скрие потьнали.

Алашисване (то) отъ алашисвамъ

Алашишя, в. алашисамъ.

Албанезинъ (тъ) в. албанецъ, арбанасинъ, арнаутинъ.

Албанецъ (тъ) изъ албания, жител на албания.

Албания ж. земя арбанашка, арнаутлукъ.

Албомъ и —бумъ (тъ) тефтерче, пазувниче, портфейлъ. 2) бѣлѣжникъ, книжка за записване, въ която се записва нѣщо за да се помни, или чъртежникъ те книжка, въ която художникъ и нѣкой си рисува разни видове и други нѣща. 3) книга въ която се записватъ имената на студентитѣ що влѣзватъ въ университетъ. 4) книга която въдържя или въ която турятъ фотографически портрети.

Албуракъ или буракъ. бесловесенъ конь у Мохамеда на който казватъ въхвъркалъ горѣ по небеса.

Алва (та) посна алва, сладка нѣкоя справа отъ медъ и орѣхи, арнаутска алва. 2) таханъ алва, тоже постна алва, правена отъ сусамъ и медъ или шекеръ. 3) благна или турска алва правена въ къщи отъ пшеница или попурено брашно, благно масло и медъ или шекеръ. казва се и хелва, но азъ мисля алва да е по-правилно, що то обикновено албанцитѣ (οἱ Ἀλβανοί) правятъ алва, изначи и нѣщо като албанска справа за ядение, тур. хелва.

Алвадѣрия (та) който прави и продава алва

Алвалъкъ (тъ) пари за алва, подарокъ или бакшишъ що даватъ на чирацитѣ, кога донесатъ и продадатъ стока нѣкаква искарана или дреха нова. 2) угощение що правели едно врѣме кадъна джийските капанджии чираци на масторитѣ си и на мющериитѣ имъ съ паритѣ що събирали отъ алвалъкъ.

Алваджийница (та) дѣто се прави и продава алва.

20